

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้กฎหมายทันต่อโลก ที่ได้พัฒนาก้าวหน้าในด้านการบินพลเรือนเป็นอันมาก และเพื่อให้สอดคล้องกับการที่รัฐบาลไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และได้มีการแก้ไขเรื่อยมาเพื่อให้สอดคล้องต้องตามทางปฏิบัติอันนานาประเทศนิยมและเพื่อความสะดวกเรียบร้อยเกี่ยวกับการเดินอากาศ จนในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยทางเดินอากาศขึ้นอีก ๒ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีเหตุผลเพื่อยกระดับการบินพลเรือนของประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๑. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๑ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๑๒๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พัฒนาการในด้านการบินพลเรือนของโลกได้ก้าวหน้าไปเป็นอันมาก โดยเฉพาะในฝ่ายวิชาการ จำนวนอากาศยานที่บินภายในประเทศและที่บินเข้ามาในราชอาณาจักรทวีขึ้นกว่าแต่ก่อนหลายเท่า อากาศยานในปัจจุบันมีความเร็วสูงและขนาดโตกว่าแต่ก่อน จำเป็นจะต้องมีการควบคุมการดำเนินการเดินอากาศ และการจราจรทางอากาศให้รัดกุมยิ่งขึ้น

จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศเสียใหม่และเพิ่มเติมบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนขึ้นคณะหนึ่งมีอำนาจออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้และตามภาคผนวกแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโก เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ (ค.ศ. ๑๙๔๔) ซึ่งรัฐบาลไทยเป็นภาคีกับวางบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เกี่ยวกับอุบัติเหตุและเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประจำหน้าที่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ แบ่งเป็น ๙ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘๔ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. บัญญัติคำนิยามศัพท์ในมาตรา ๔ ไว้จำนวน ๑๑ คำ อาทิ คำว่า “อากาศยาน” หมายความว่า ความรวมตลอดถึงเครื่องทั้งสิ้นซึ่งทรงตัวในบรรยากาศโดยปฏิบัติการแห่งอากาศ เว้นแต่วัตถุซึ่งระบุน ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง “อากาศยานขนส่ง” หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้ขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อพาณิชย์เป็นทางค้า “อากาศยานต่างประเทศ” หมายความว่า อากาศยานซึ่งจดทะเบียนและมีสัญชาติตามกฎหมายต่างประเทศ

๒. หมวด ๑ คณะกรรมการการบินพลเรือน

๒.๑ ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๗)

๒.๒ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อกระทำการกิจ หรือพิจารณา สอบสวนข้อเท็จจริงใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการการบินพลเรือน (มาตรา ๑๓)

๒.๓ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจและหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้และ ในเรื่องต่อไปนี้ (มาตรา ๑๕)

๒.๓.๑ รับปรึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี

๒.๓.๒ ออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้และภาคผนวกแห่งอนุสัญญา

๒.๓.๓ พิจารณาอนุมัติพิกัดอัตราค่าโดยสาร ค่าระวางของอากาศยานขนส่ง และค่าบริการ อำนาจความสะดวกในการเดินอากาศด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

๓. หมวด ๒ บททั่วไปว่าด้วยอากาศยาน

๓.๑ ผู้ใดจะนำอากาศยานทำการบินไม่ได้ เว้นแต่เป็นอากาศยานที่ทำการบินทดลองภายใต้ เงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด หรืออากาศยานทหารต่างประเทศ สามารถทำการบินได้ (มาตรา ๑๖)

๓.๒ ผู้ใดจะนำอากาศยานใช้ที่หนึ่งที่ได้เป็นทางขึ้นลงมิได้ นอกจากสนามบินอนุญาตหรือเป็นที่ ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานซึ่งได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๑๗)

๓.๓ อากาศยานต้องบินตามเส้นทางที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๘)

๓.๔ ผู้ใดจะนำอากาศยานบินเข้าหรือบินผ่านเขตห้ามหรือเขตจำกัดการบินซึ่งรัฐมนตรีได้ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้ (มาตรา ๒๒)

๓.๕ ผู้ใดจะใช้เครื่องถ่ายภาพในอากาศยานหรือจากอากาศยานไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๒๓)

๓.๖ ผู้ใดจะบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินหรือทิ้งร่มอากาศไม่ได้ นอกจากได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๒๔)

๓.๗ ผู้ใดจะส่งหรือพายุทธภัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ไปกับอากาศยานไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๒๕)

๓.๘ ผู้ใดจะส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน หรือบุคคลในอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด (มาตรา ๒๖)

๓.๙ ห้ามมิให้นำอากาศยานบินออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นอากาศยานต่างประเทศ (มาตรา ๒๗)

๓.๑๐ ห้ามมิให้นำอากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีสิทธิ ตามอนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศหรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี (มาตรา ๒๘)

๓.๑๑ ห้ามมิให้นำอากาศยานทหารต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี (มาตรา ๒๙)

๔. หมวด ๓ การจดทะเบียนและเครื่องหมายอากาศยาน

๔.๑ การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนอากาศยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓๐)

๔.๒ ผู้ขอจดทะเบียนอากาศยานจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ต้องมีสัญชาติไทย (มาตรา ๓๑)

๕. หมวด ๔ ความสมควรเดินอากาศและสมุดปุมเดินทาง

๕.๑ การขอและออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศเกี่ยวกับอากาศยานต้นแบบหรืออากาศยานที่สร้างตามต้นแบบให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓๔)

๕.๒ สมุดปุมเดินทางให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน (มาตรา ๔๑)

๖. หมวด ๕ ผู้ประจำหน้าที่

- ผู้ประจำหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือมีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทยแต่สำหรับผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๒)

๗. หมวด ๖ สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

๗.๑ ผู้ใดจะดำเนินการจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติจากรัฐมนตรี (มาตรา ๕๑)

๗.๒ การขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๕๒)

๗.๓ ผู้ใดจะดำเนินการจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๕๓)

๗.๔ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้เพื่อการนั้น (มาตรา ๕๔)

๘. หมวด ๗ อุบัติเหตุ

๘.๑ เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานในราชอาณาจักรหรือแก่อากาศยานไทยในต่างประเทศ ให้เจ้าของในกรณีอากาศยานไทยหรือตัวแทนเจ้าของในกรณีอากาศยานต่างประเทศแจ้งอุบัติเหตุขึ้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า และทำรายงานตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน (มาตรา ๖๑)

๘.๒ เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานในราชอาณาจักร ให้อากาศยานนั้นอยู่ในความพิทักษ์ของเจ้าหน้าที่และผู้ใดจะปฏิบัติการอย่างใดแก่อากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไม่ได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นเพื่อให้คน ไปรษณีย์ภัณฑ์และสัตว์พันภัยคุ้มครองอากาศยานนั้นมิให้เสียหายโดยไฟไหม้หรือเหตุอื่นใด ป้องกันภัยอันตรายมิให้เกิดแก่ประชาชน เคลื่อนย้ายอากาศยานหรือส่วนของอากาศยานนั้นไปสู่ที่ปลอดภัยเมื่ออัปปางในน้ำ เคลื่อนย้ายสิ่งของหรือสินค้าให้พ้นภัยอันตราย ในกรณีนี้ให้ทำภายใต้ความควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ (มาตรา ๖๒)

๙. หมวด ๘ อำนาจตรวจ ยึดและหน่วงเหนี่ยว

- เมื่อมีการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับอากาศยานใดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน่วงเหนี่ยวการออกเดินทางของอากาศยานนั้น (มาตรา ๖๗)

๑๐. หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

- ใต้บัญญัติบทลงโทษเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติต่าง ๆ แก่ผู้ฝ่าฝืนให้ได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ (มาตรา ๖๘ - มาตรา ๘๔)

๒. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ก วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๔๙๘ หน้า ๑๓๓๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๔๙๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปรากฏว่าผู้ควบคุมอากาศยานได้นำอากาศยานไปลงยังที่อื่นนอกจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ และไปลงยังสนามบินลับและบินออกนอกประเทศจนปรากฏผลเสียหายเกิดขึ้นกับอากาศยานเป็นอย่างมาก และปรากฏว่าขณะนี้ได้มีผู้ลักลอบสร้างสนามบินลับมากขึ้นเป็นลำดับ เพื่อความปลอดภัยของประเทศชาติ จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศให้มีบทบัญญัติรัดกุมยิ่งขึ้นและในโอกาสเดียวกัน ก็เพิ่มอัตราโทษให้หนักยิ่งขึ้นด้วย

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ มีบทบัญญัติ ๑๑ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. เพิ่มนิยามคำว่า “ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๒. เพิ่มมาตรา ๕๐ ทวิ มาตรา ๕๓ ทวิ มาตรา ๗๒ ทวิ และ มาตรา ๘๐ ทวิ

๓. แก้ไขมาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๒

๓. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๖ ตอนที่ ๑๒๒ ก ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๒ หน้า ๕๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ไม่มีบทบัญญัติเปิดโอกาสให้ผู้ครอบครองอากาศยานจดทะเบียนอากาศยานได้จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขให้ผู้ครอบครองอากาศยาน ซึ่งมีเหตุอันสมควรที่จะจดทะเบียนอากาศยานนั้น ให้มีสิทธิจดทะเบียนได้ในเมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติได้พิจารณาเห็นว่ามีความสมควรที่จะอนุญาตให้จดทะเบียน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติ ๑๐ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๖๑ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๘๒

๔. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๘ ตอนที่ ๗๖ ก วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๐๔ หน้า ๑๐๖๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันนี้บรรดาสนามบินของนานาชาติประเทศได้เก็บค่าธรรมเนียมจากผู้โดยสารในการที่ใช้สนามบินเป็นท่าขึ้นโดยสายอากาศยาน ทางประเทศไทยก็ได้มีสนามบินซึ่งให้บริการแก่ผู้โดยสารได้ตามสมควรแล้ว จึงสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้โดยสารซึ่งโดยสารออกจากสนามบินดังที่ปฏิบัติกันทั่วไปเพื่อประโยชน์ ในการที่จะได้รายได้มาช่วยในการใช้จ่ายของรัฐต่อไป

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มีบทบัญญัติ ๕ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. เพิ่ม หมวด ๖ ทวิ มาตรา ๖๐ ทวิ และมาตรา ๖๐ ตรี

๒. เพิ่ม มาตรา ๘๑ ทวิ

๓. เพิ่มค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเป็นท่าโดยสารออกจากสนามบินในอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายพระราชบัญญัติ

๕. [พระราชบัญญัติการเดินอากาศ \(ฉบับที่ ๕\) พ.ศ. ๒๕๐๗](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๑ ตอนที่ ๖๖ ก วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๐๗ หน้า ๔๘๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้สอดคล้องต้องตามทางปฏิบัติอันนานาประเทศนิยมและเพื่อความสะดวกเรียบร้อยในกิจการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศในส่วนที่ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินให้เหมาะสมกับภาวะการณ์

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗ มีบทบัญญัติ ๖ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. แก้ไขมาตรา ๖ และมาตรา ๖๐ ตรี

๒. ยกเลิกมาตรา ๖๐ ทวิ และมาตรา ๘๑ ทวิ

๖. [พระราชบัญญัติการเดินอากาศ \(ฉบับที่ ๖\) พ.ศ. ๒๕๑๔](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๔ หน้า ๖๖๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พัฒนาการในด้านการบินพลเรือนของโลกได้ก้าวหน้ามาเป็นอันมาก อากาศยานปัจจุบันมีน้ำหนักและขนาดใหญ่กว่าแต่ก่อนมาก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมค่าขึ้นลงของอากาศยานให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ และให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๔ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้
แก้ไขค่าขึ้นลงของอากาศยาน ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๗. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๔๙ ก ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๑ หน้า ๑๐๓
วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การให้บริการต่าง ๆ ในลานจอดอากาศยานและการบริการช่างอากาศยานเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยของอากาศยาน และผู้โดยสารอากาศยานและการให้ความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศและการบินพลเรือน สมควรวางหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ไว้เพื่อให้การให้บริการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล โดยกำหนดให้การให้บริการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาต และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต กับทั้งสมควรกำหนดให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่เก็บได้มาใช้ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินได้ เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของสนามบิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติ ๗ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. เพิ่มนิยามคำว่า “ลานจอดอากาศยาน” “บริการในลานจอดอากาศยาน” และ “บริการช่างอากาศ”
๒. เพิ่มความในวรรคห้าและวรรคหกของมาตรา ๖๐ ตี
๓. เพิ่มหมวด ๖ ตี มาตรา ๖๐ จัตวา มาตรา ๖๐ เบญจ มาตรา ๖๐ ฉ และมาตรา ๖๐ สัตต
๔. เพิ่มมาตรา ๘๑ ทวิ มาตรา ๘๑ ตี และมาตรา ๘๑ จัตวา
๕. เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานและใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการช่างอากาศของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๘. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๙ ตอนที่ ๑๐๘ ก ฉบับพิเศษ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๒๕ หน้า ๒๖
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๗ ทำให้ไม่สะดวกในการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและโดยที่ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติแยกได้เป็นสองลักษณะ คือ ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษี และค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ จึงสมควรยกเลิกการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติ และสมควรแยกประเภทของค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษีและค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการออกจากกัน โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะออกกฎกระทรวงกำหนด “อัตรา” ที่จะเรียกเก็บสำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษี และมีอำนาจกำหนด “อัตราขึ้นสูง” สำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ และให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจกำหนดอัตราที่จะเรียกเก็บสำหรับ

ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติ ๗ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๕๖

๒. ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๓. ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม หรือยังมิได้มีข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อัตราค่าธรรมเนียม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับเป็นค่าธรรมเนียมต่อไป จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงหรือข้อบังคับดังกล่าว แล้วแต่กรณี

๘. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ก ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๕ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลเห็นสมควรให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการขนส่งทางอากาศ และให้มีบุคลากรเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศมากขึ้นเป็นกำลังสำรองของประเทศที่อาจเรียกมาใช้ได้เมื่อมีความจำเป็น แต่การให้เอกชนสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้นั้นอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ จำเป็นจะต้องมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด โดยบังคับให้เอกชนที่ประสงค์จะใช้อากาศยานส่วนบุคคลต้องขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งรัฐมนตรีมีดุลพินิจโดยเด็ดขาดที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติ ๘ มาตรา สาระสำคัญดังนี้

๑. เพิ่มนิยามคำว่า “อากาศยานส่วนบุคคล”

๒. เพิ่มเติม ๑ ทวิ ของ (ก) ของมาตรา ๖ มาตรา ๒๙ ทวิ มาตรา ๒๙ ตริ มาตรา ๒๙ จัตวา มาตรา ๒๙ เบญจ มาตรา ๖๘ ทวิ และมาตรา ๖๘ ตริ

๓. แก้ไขมาตรา ๖๘

๔. ผู้ได้รับใบอนุญาตการจดทะเบียนอากาศยานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหากประสงค์จะใช้อากาศยานที่จดทะเบียนไว้เป็นอากาศยานส่วนบุคคล ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลแล้ว ให้ใช้อากาศยานที่จดทะเบียนไว้ในการเดินอากาศต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากรัฐมนตรี

๑๐. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ หน้า ๓๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะแปรสภาพรัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริหารจัดการในกิจการที่รัฐวิสาหกิจดำเนินการอยู่ อันจะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น และเป็นการลดภาระในด้านงบประมาณของรัฐลงด้วย และในขณะเดียวกันจำเป็นต้องระดมเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศเสียใหม่ โดยกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดมีคุณสมบัติที่จะจดทะเบียนอากาศยานได้ และลดสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยในหุ้นส่วนจำกัดบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้
- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพื่อกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดมีคุณสมบัติที่จะจดทะเบียนอากาศยานได้ และลดสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย

๑๑. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๔๕ ก วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ หน้า ๙

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไปเว้นแต่มาตรา ๑๓ เฉพาะความใน ส่วนที่ ๑ มาตรฐานอากาศยาน ส่วนที่ ๒ การรับรองแบบ และส่วนที่ ๓ การรับรองการผลิตให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วมีบทบัญญัติไม่เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และมาตรฐานสากลของประเทศต่าง ๆ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตอากาศยานและชิ้นส่วนของอากาศยานและให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกข้อกำหนดและคำสั่งความสมควรเดินอากาศให้ครอบคลุมเรื่องดังกล่าว ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการควบคุมและรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บและการนำส่งเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออก ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและมาตรฐานสากล ทั้งนี้ เพื่อขยายโอกาสทางด้านอุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติ ๓๘ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้
๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยได้บัญญัติคำนิยามศัพท์เพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๔ อาทิ

คำว่า “ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน” “ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ” “คำสั่งความสมควรเดินอากาศ” “ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ” รวมทั้งหมดจำนวน ๔๗ คำ

๒. เพิ่มมาตรา ๕/๑ มาตรา ๕/๒ และมาตรา ๕/๓ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการออกหรือการต่ออายุใบรับรอง และการเพิกถอนใบรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญหนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรอง รวมทั้งความรับผิดชอบในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าว

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ เรื่อง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และบัญญัติอำนาจของรัฐมนตรี

๔. ยกเลิกชื่อของหมวด ๑ โดยให้ใช้ชื่อ “คณะกรรมการการบินพลเรือน และกรรมการเทคนิค” และยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ เรื่อง คณะกรรมการการบินพลเรือน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้บัญชาการทหารอากาศ และกรรมการอื่นอีกเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่

๕. เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ มาตรา ๑๕/๒ มาตรา ๑๕/๓ มาตรา ๑๕/๔ มาตรา ๑๕/๕ มาตรา ๑๕/๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการเทคนิค วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเทคนิค และให้กรมการขนส่งทางอากาศเป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการการบินพลเรือน คณะกรรมการเทคนิค และคณะกรรมการสอบสวน รวมถึงให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕/๕

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยได้บัญญัติขึ้นใหม่ในเรื่องสิ่งของที่ต้องมีอยู่กับอากาศยานเมื่อจะทำการบิน

๗. เพิ่มมาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสมุดปฐมเดินทาง และบัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารและรายการสินค้า

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยได้บัญญัติขึ้นใหม่ให้การขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เป็นบริการสาธารณะ การกำหนดค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่ง

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยบัญญัติขึ้นใหม่เรื่องเครื่องหมายสัญชาติและทะเบียน และแผ่นแสดงเครื่องหมายอากาศยาน

๑๐. ยกเลิกความในหมวด ๔ มาตรา ๓๔ ถึง มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยบัญญัติหมวด ๔ ขึ้นใหม่ให้ใช้ชื่อว่า “แบบอากาศยาน การผลิตอากาศยาน และการควบคุมความสมควรเดินอากาศ” ซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔ ถึง มาตรา ๔๑/๑๑๑ เกี่ยวกับมาตรฐานของอากาศยาน การรับรองแบบของอากาศยาน การขออนุญาตผลิตอากาศยาน การขออนุญาตผลิตบริษัท การรับรองการผลิต การขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศ รวมถึงการพักใช้ การเพิกถอนใบสำคัญสมควรเดินอากาศ และการประกอบกิจการหน่วยซ่อมอากาศยาน การขอใบรับรองหน่วยซ่อม รวมถึงการพักใช้ การเพิกถอนใบรับรองหน่วยซ่อม

๑๑. ยกเลิกมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ และยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ

การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยได้บัญญัติมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บเงินเพื่อการใช้สนามบินอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่น และเจ้าของหรือผู้ดำเนินการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บค่าบริการเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศได้ตามเงื่อนไขและอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ

๑๒. เพิ่มมาตรา ๖๐/๑ ถึง มาตรา ๖๐/๓๕ ในหมวด ๖ สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการขอการพักใช้การเพิกถอนใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และอำนาจหน้าที่ของผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ การตั้งผู้จัดการสนามบินสาธารณะ รวมถึงการควบคุมการดำเนินงานสนามบินอนุญาต หรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ การแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสนามบิน

๑๓. ยกเลิกความในหมวด ๖ ทวิ มาตรา ๖๐ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยได้บัญญัติขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๖๐/๓๖ ถึง มาตรา ๖๐/๔๖ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต และการเรียกเก็บค่าบริการผู้โดยสารขาออก พร้อมทั้งให้กรรมการขนส่งทางอากาศจัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนขึ้นทุนหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

๑๔. เพิ่มมาตรา ๖๗/๑ และมาตรา ๖๗/๒ ในหมวด ๘ อำนาจตรวจ ยึด และหน่วยงานแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๑๕. ยกเลิกความในหมวด ๙ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยบัญญัติขึ้นใหม่แทนในมาตรา ๖๘ ถึง มาตรา ๑๒๖

๑๖. เพิ่มบัญญัติในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๑๒. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การนำอากาศยานทำการ บินจะต้องมีแผนการบินและสั่งให้แกหน่วยงานให้บริการจราจรทางอากาศ หน่วยงานของทหาร หรือส่วนราชการอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการจราจรทางอากาศ ซึ่งตามอนุสัญญาว่าด้วย การบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ที่ประเทศไทยเป็นภาคีก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้ด้วย แต่ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำแผนการบินและการปฏิบัติ ตามกฎจราจรทางอากาศ ทำให้การตรวจสอบอากาศยานที่บินเข้ามาในราชอาณาจักรในลักษณะที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศหรือเป็นภัยต่อสาธารณะของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไม่มีความ ชัดเจน สมควรเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “อากาศยานราชการ” ระหว่างคำว่า “อากาศยาน” และ คำว่า “อากาศยานขนส่ง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

“อากาศยานราชการ” หมายความว่า อากาศยานที่ใช้ในราชการของส่วนราชการ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕”

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้ บังคับแก่การเดินอากาศในราชการทหาร ราชการตำรวจ ราชการศุลกากร และราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่การทำแผนการบินตามมาตรา ๑๘/๑ และการปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศตามมาตรา ๑๘/๒ และมาตรา ๑๘/๓ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้”

๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ “มาตรา ๑๖/๔ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้ มีแผนการบินตามมาตรา ๑๘/๑ และ แผนปฏิบัติการบินสำหรับอากาศยานที่ใช้นในการดำเนินกิจการการเดินอากาศของตน แผนปฏิบัติการบินให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ และมาตรา ๑๘/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ “มาตรา ๑๘/๑ อากาศยานทุกลำที่ทำการบินในราชอาณาจักร ต้องทำแผนการบิน และแจ้งต่อหน่วยงานให้ บริการจราจรทางอากาศ แผนการบินให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๑๘/๒ อากาศยานทุกลำที่บินหรือเคลื่อนที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน มาตรา ๑๘/๓ อากาศยานที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และอากาศยานราชการที่บิน หรือเคลื่อนที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่ประเทศนั้นกำหนดไว้ หากไม่อยู่ในอาณาเขตของประเทศใด ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการ การบินพลเรือน”

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๑ ผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ไม่จัดให้ มีบัญชีแสดงรายชื่อผู้โดยสารหรือบัญชีแสดงรายการสินค้าตามมาตรา ๑๖/๓ วรรคหนึ่งหรือจัดให้มี แต่มีรายการไม่ครบถ้วนหรือมีรายการไม่ตรงตามความเป็นจริง

(๒) ไม่เก็บรักษาบัญชีหรือไม่บันทึกรายการในบัญชีตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนตามมาตรา ๑๖/๓ วรรคสอง

(๓) ไม่จัดให้ มีแผนการบินหรือแผนปฏิบัติการบินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖/๔”

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑) นำอากาศยานทำการบินโดยไม่มีแผนการบินตามมาตรา ๑๘/๑

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๑๘/๒

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรทางอากาศที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๑๘/๓

(๔) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่ออกตามมาตรา ๑๙”

๑๓. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๖ ตอนที่ ๖๗ ก วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ หน้า ๒๐๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การผลิตอากาศยาน การผลิต ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการซ่อมอากาศยานของหน่วยซ่อมอากาศยานบางประเภท เป็นกิจการที่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ และเพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในกิจการดังกล่าวอันจะเป็น ประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เรื่องทุนและอำนาจการบริหาร กิจการของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อมประเภทที่หนึ่งสำหรับอากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตั้งแต่ห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัมขึ้นไป โดยกำหนดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อยกเว้นคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตและใบรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับทุนจดทะเบียนและอำนาจการบริหารกิจการซึ่งโดยทั่วไปต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้มีสัญชาติไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ “มาตรา ๖/๒ เพื่อประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและส่งเสริมการลงทุนเกี่ยวกับการผลิต อากาศยาน การผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการบำรุงรักษาอากาศยานของหน่วยซ่อม ประเภทที่หนึ่งสำหรับอากาศยานที่มีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตั้งแต่ห้าพันเจ็ดร้อยกิโลกรัมขึ้นไป อาจตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอรับใบอนุญาตหรือใบรับรองตามมาตรา ๔๑/๒๒ มาตรา ๔๑/๓๓ และมาตรา ๔๑/๙๕ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทุนจดทะเบียนซึ่งต้องเป็นของ ผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคหนึ่ง (๒) และอำนาจการบริหารกิจการซึ่งต้องอยู่ภายใต้ การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๔๑/๒๓ วรรคหนึ่ง (๔) โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาของการยกเว้นไว้ด้วยก็ได้ ”

๒. ผู้ใดซึ่งเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ทำการผลิตอากาศยานหรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำการผลิตต่อไปได้

แต่ต้องยื่นคำขออนุญาตผลิตต่อผู้อำนวยการตามมาตรา ๔๑/๒๑ หรือ มาตรา ๔๑/๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการ ผลิตต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะแจ้งไม่อนุญาตการออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานหรือใบอนุญาตผลิต ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาและมีคำสั่งภายในเวลาไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในระหว่างการผลิตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไขหรือ ข้อจำกัดเกี่ยวกับการผลิตและการใช้งาน ตลอดจนการทำเครื่องหมายและรหัสกำกับไว้ที่อากาศยาน หรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานที่ทำการผลิตหรือที่ผลิตมาแล้ว และการออกและการติดกำกับ หนังสือ รับรองความสมควรเดินอากาศของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๑/๒๗ วรรคสาม มาตรา ๔๑/๕๕ มาตรา ๔๑/๕๖ และมาตรา ๔๑/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี

๑๔. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๖ ตอนที่ ๖๘ ก วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ หน้า ๕๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงและเพิ่มเติม บทบัญญัติบางประการ เพื่อยกระดับการบินพลเรือน ของประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการปรับปรุงและ การเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายในครั้งนี้นี้จะเป็นเครื่องมือ สำคัญในการควบคุม กำกับดูแล ส่งเสริมและ พัฒนาด้านความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก และเศรษฐกิจการบินพลเรือน ของประเทศไทย รวมทั้งจะเป็นการสอดคล้องตามมาตรฐานของ องค์กรการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และ รองรับการตรวจสอบตามโครงการตรวจสอบการกำกับดูแลความ ปลอดภัยสากลและโครงการตรวจสอบ การกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัยสากลด้วย จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภาคผนวก” และคำว่า “การบินพลเรือน” ระหว่าง บทนิยามคำว่า “อนุสัญญา” กับคำว่า “อากาศยาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๒. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อากาศยานราชการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

๓. ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการหน่วยซ่อม” กับคำว่า “สนามบิน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๔. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การรักษาความปลอดภัย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า การป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซง โดยมีขอบด้วยกฎหมายที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อการบินพลเรือน”

๕. ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ ระหว่างบทนิยามคำว่า “การรักษาความปลอดภัย” กับคำว่า “ลานจอดอากาศยาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้แก่ การกระทำอันเป็น การแทรกแซงโดยมีขอบด้วยกฎหมาย การตรวจค้น คำสั่งการรักษาความปลอดภัย ตัวแทนควบคุม การไปรษณีย์ควบคุม

๖. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ผู้ประกอบ ธุรกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ ทั้งภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือบุคคลอื่น หรือโดยการเช่าอากาศยานหรือ การดำเนินการรูปแบบอื่นใด”

๗. ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” กับ คำว่า “สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการการบินพลเรือนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และกรรมการอื่นอีกจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ โดยต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และ ประสบการณ์ด้านการบินพลเรือน จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน และ ให้ผู้อำนวยการ เป็นกรรมการและ เลขาธิการ”

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๘ กรรมการอื่นอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง ตามวาระ จะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้ มาตรา ๙ กรรมการอื่นย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตาม วาระ เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก ถ้ามีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการเข้าแทน ผู้ที่ได้รับ การแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลา ของผู้ซึ่งตนแทน”

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลการ ปฏิบัติงาน ของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยให้ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง และครบถ้วนตาม กฎหมาย และตามอนุสัญญาและภาคผนวก และให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และพิจารณาอนุมัติแผนนิรภัยในการบิน พลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวกในการบิน พลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ และแผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบิน พลเรือนที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

- (๒) รับผิดชอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบินพลเรือนแก่รัฐมนตรี
- (๓) กำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการในภาคอุตสาหกรรมการบิน
- (๔) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทย
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกหรือต่อใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน

ตามมาตรา ๔๑/๑๒๕

(๖) ออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน

- (๗) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับที่ออกโดยผู้อำนวยความสะดวก
- (๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณค่าบริการการเดินทางอากาศ
- (๙) ให้ความเห็นชอบอัตราค่าธรรมเนียมกำกับการบินพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือน

แห่งประเทศไทย

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งและอัตราขั้นสูงตามมาตรา ๔๑/๑๓๐

(๑๑) กำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดในสนามบินอนุญาต ซึ่งให้บริการแก่สาธารณะตามมาตรา ๕๖ (๒) และ (๓)

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นกลไกยุติข้อขัดแย้งระหว่างสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือน

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศตาม (๑) ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้แจ้งให้หน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว”

๑๑. มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ การกำกับดูแลการบินพลเรือน มาตรา ๑๕/๗ มาตรา ๑๕/๘ มาตรา ๑๕/๙ มาตรา ๑๕/๑๐ มาตรา ๑๕/๑๑ มาตรา ๑๕/๑๒ มาตรา ๑๕/๑๓ มาตรา ๑๕/๑๔ มาตรา ๑๕/๑๕ และมาตรา ๑๕/๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๒ การกำกับดูแลการบริการการเดินทางอากาศ มาตรา ๑๕/๑๗ มาตรา ๑๕/๑๘ มาตรา ๑๕/๑๙ มาตรา ๑๕/๒๐ มาตรา ๑๕/๒๑ มาตรา ๑๕/๒๒ มาตรา ๑๕/๒๓ มาตรา ๑๕/๒๔ มาตรา ๑๕/๒๕ และมาตรา ๑๕/๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินทางอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๓. มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๓ การกำกับดูแลการขนส่งวัตถุอันตราย และสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ มาตรา ๑๕/๒๗ มาตรา ๑๕/๒๘ มาตรา ๑๕/๒๙ มาตรา ๑๕/๓๐ และมาตรา ๑๕/๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๑๖/๕ เมื่อคณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทยตามมาตรา ๑๕ (๔) แล้ว ให้ผู้อำนวยความสะดวกดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้เพื่อประโยชน์ของความปลอดภัยในการบิน

(๑) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งการกำหนดเกี่ยวกับระยะสูงที่ปลอดภัยในการทำการบิน พฤติการณ์เพื่อความปลอดภัยและการป้องกันการชนกันระหว่างอากาศยานด้วยกัน ระหว่างอากาศยานกับยานพาหนะและวัตถุบนพื้นดินหรือพื้นน้ำและระหว่างอากาศยานกับวัตถุในอากาศ

(๒) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการเดินอากาศและการทำการบินของอากาศยาน

(๓) ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันบุคคลและทรัพย์สินบนภาคพื้น การออกข้อบังคับหรือข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการต้องคำนึงถึงการป้องกันประเทศ การบินพลเรือนและสิทธิบินผ่าน ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับนโยบาย เกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศ ภายใต้ข้อตกลง เจเนอซี หรือข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ เพื่อให้มั่นใจ ได้ว่าจะเกิดความปลอดภัยต่ออากาศยาน และมีการใช้ ห้วงอากาศให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามที่กำหนดไว้ใน ภาคผนวก ในการใช้ห้วงอากาศเหนือพื้นดินและพื้นน้ำภายในเขตภูมิภาคข่าวสารการบินในราชอาณาจักร อากาศยาน สนามบิน และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบิน ต้องใช้หน่วยวัดที่ใช้ในการบินตามที่ผู้อำนวยการประกาศ กำหนด การใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศตามมาตรานี้ให้ครอบคลุมถึงห้วงอากาศที่ประเทศไทย ได้รับ มอบหมายให้รับผิดชอบในการควบคุมการจราจรทางอากาศตามที่กำหนดในความตกลงระหว่างประเทศ ”

๑๕. ให้ยกเลิกมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๖. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ บุคคลที่อยู่ในอากาศยาน ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และ บุคคลอื่นใด ที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยตามข้อบังคับ”

๑๗. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๒๑/๑ ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำแผนนิรภัยในการบินพลเรือน แห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยการบินพลเรือนในระดับประเทศซึ่งต้องสอดคล้อง กับอนุสัญญาและภาคผนวก รวมถึงพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบินพลเรือนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และต้องจัดให้มีการทบทวนเพื่อปรับปรุงแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติทุก ๆ ปี โดยแผน ดังกล่าวให้มีคณะกรรมการนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติซึ่งคณะกรรมการการบินพลเรือนแต่งตั้ง เพื่อขับเคลื่อนแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เมื่อสำนักงาน การบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจัดทำหรือปรับปรุงแผนนิรภัยในการบินพลเรือน แห่งชาติตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปฏิบัติ โดยผู้เกี่ยวข้องต้องจัดทำระบบการจัดการ ด้านนิรภัยสำหรับกิจการการบิน พลเรือนของตนให้สอดคล้องกับแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ ดังกล่าว ให้ผู้อำนวยการกำกับติดตาม ให้มีการดำเนินการตามวรรคสอง โดยอาจกำหนดแนวทางหรือ มาตรการในการกำกับติดตามหรือการตรวจสอบ ให้มีการดำเนินการดังกล่าวด้วยได้

มาตรา ๒๑/๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ ให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลได้รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารแผนนิรภัยในการบินพลเรือน แห่งชาติ

(๒) จัดให้มีกลไก มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบินพลเรือน ดังนี้

(ก) การตรวจติดตามความปลอดภัยในการบินพลเรือนที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ แผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

- (ข) การระบุนอันตรายและการบริหารความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของผู้ให้บริการ
- (ค) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายหรือความเสี่ยงด้านความปลอดภัย
- (ง) การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านความปลอดภัย
- (จ) การตรวจสอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดให้มีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยอย่างครบถ้วน

(๓) จัดให้มีกระบวนการเพื่อลำดับความสำคัญในการตรวจ ตรวจสอบ และสำรวจโดยพิจารณาจากข้อบกพร่องด้านความปลอดภัย หรือการประเมินความเสี่ยง

(๔) ส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักรู้และดำเนินการสื่อสารข้อมูลด้านความปลอดภัยใน การบิน พลเรือน เพื่อสนับสนุนองค์กรและพัฒนาวัฒนธรรมความปลอดภัยขององค์กร ซึ่งจะเสริมสร้าง ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ เมื่อผู้อำนวยการได้มีการดำเนินการในเรื่องใด ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องตามแผนนิรภัย ในการบินพลเรือนแห่งชาติทราบ เพื่อดำเนินการ ให้เป็นไปตามกลไกและกระบวนการที่ผู้อำนวยการกำหนด”

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ห้ามอากาศยานบินเข้าพื้นที่หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้ามเฉพาะที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าวกำหนด ในการกำหนดพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง หากเป็นพื้นที่เกี่ยวกับราชการทหาร ให้ผู้อำนวยการประกาศ กำหนดพื้นที่ตามที่หน่วยงานราชการทหารเสนอ และกำหนดให้หน่วยงานที่เสนอนั้นเป็นผู้รับผิดชอบพื้นที่ ตามที่ประกาศกำหนด อากาศยานที่จะบินเข้าพื้นที่อันตรายที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดต้องใช้ความระมัดระวังและ ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายและ มีผลกระทบต่อกิจกรรมในพื้นที่ดังกล่าว”

๑๙. ให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๕

๒๐. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขอจดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการถอนทะเบียนอากาศยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด”

๒๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓ ของหมวด ๓ การจดทะเบียน และเครื่องหมายอากาศยาน แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๓๓/๑ ในกรณีที่มีผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยนำอากาศยานต่างประเทศที่จดทะเบียนในประเทศที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญามาใช้ในการประกอบกิจการโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่น ในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานให้กับประเทศไทยตามอนุสัญญา ให้ถือว่าอากาศยานต่างประเทศนั้นเป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้เท่าที่มีความตกลงกันไว้ดังกล่าวอยู่ภายใต้กฎหมายไทยด้วย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับอากาศยานดังกล่าว ให้ถือว่า

(ก) ใบอนุญาตเครื่องใช้วิทยุประจำอากาศยาน เป็นใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคม ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม

(ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยาน เป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานตามสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตของผู้ประจำหน้าที่ที่ออกโดยประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานดังกล่าวใช้ได้เช่นเดียวกับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามมาตรา ๔๒

(๔) ในส่วนของการเดินอากาศด้วยอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย

มาตรา ๓๓/๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศนำอากาศยานไทยที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ในการประกอบกิจการโดยมีสัญญาเช่าหรือสัญญาอื่นในลักษณะเดียวกัน และประเทศไทยมีความตกลงกับประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศเพื่อโอนความรับผิดชอบของประเทศไทยให้กับประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศตามอนุสัญญา ให้ถือว่าอากาศยานไทยนั้นเป็นอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ และให้ใบอนุญาตหรือการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ตามที่มีความตกลงกันไว้อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศด้วย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับอากาศยานดังกล่าว ให้ถือว่า

(ก) ใบอนุญาตเครื่องใช้วิทยุประจำอากาศยาน เป็นใบอนุญาตตามกฎหมายของประเทศ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(ข) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานเป็นใบสำคัญสมควรเดินอากาศตามกฎหมาย ของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ประจำหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหรือเกี่ยวกับอากาศยานตามสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตของผู้ประจำหน้าที่ที่ออกตามกฎหมายของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๔) ในส่วนของการเดินอากาศด้วยอากาศยานของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ของประเทศผู้ดำเนินการเดินอากาศ มาตรา ๓๓/๓ การจัดทำความตกลงเพื่อโอนความรับผิดชอบระหว่างประเทศไทยกับประเทศ ที่เป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาตามมาตรา ๓๓/๑ และมาตรา ๓๓/๒ แบบของความตกลง การแจ้งความตกลง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและรัฐที่เกี่ยวข้อง การจดทะเบียน ความตกลงกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และการประสานงานกับประเทศที่ทำความตกลง กับประเทศไทย ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด”

๒๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔/๑ ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ มาตรา ๔๑/๑๑๒ มาตรา ๔๑/๑๑๓ มาตรา ๔๑/๑๑๔ มาตรา ๔๑/๑๑๕ มาตรา ๔๑/๑๑๖ มาตรา ๔๑/๑๑๗ มาตรา ๔๑/๑๑๘ มาตรา ๔๑/๑๑๙ มาตรา ๔๑/๑๒๐ มาตรา ๔๑/๑๒๑ มาตรา ๔๑/๑๒๒ และมาตรา ๔๑/๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔/๒ การกำกับดูแลการบินพลเรือนทางเศรษฐกิจ มาตรา ๔๑/๑๒๔ มาตรา ๔๑/๑๒๕ มาตรา ๔๑/๑๒๖ มาตรา ๔๑/๑๒๗ มาตรา ๔๑/๑๒๘ มาตรา ๔๑/๑๒๙ มาตรา ๔๑/๑๓๐ มาตรา ๔๑/๑๓๑ มาตรา ๔๑/๑๓๒ มาตรา ๔๑/๑๓๓ มาตรา ๔๑/๑๓๔ และมาตรา ๔๑/๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒๔. ให้ยกเลิกมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่มีอาการเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บซึ่งอาจกระทำให้เสื่อมสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และถ้าการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้นเป็นระยะเวลาตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ห้ามมิให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่จนกว่านายแพทย์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้จะได้ตรวจและออกใบรับรองว่า ผู้ประจำหน้าที่นั้นได้หายจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่บุคคลใดหย่อนคุณสมบัติ เกี่ยวกับสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นเข้ารับการทดสอบหรือ รับการตรวจทางการแพทย์ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด”

๒๖. ให้ยกเลิกมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความจำเป็นมาตรา ๕๐/๑ มาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ มาตรา ๕๐/๔ มาตรา ๕๐/๕ มาตรา ๕๐/๖ มาตรา ๕๐/๗ มาตรา ๕๐/๘ มาตรา ๕๐/๙ มาตรา ๕๐/๑๐ มาตรา ๕๐/๑๑ มาตรา ๕๐/๑๒ มาตรา ๕๐/๑๓ และมาตรา ๕๐/๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๒๗. ให้เพิ่มความจำเป็นหมวด ๕/๑ การรักษาความปลอดภัย มาตรา ๕๐/๑๕ มาตรา ๕๐/๑๖ มาตรา ๕๐/๑๗ มาตรา ๕๐/๑๘ มาตรา ๕๐/๑๙ มาตรา ๕๐/๒๐ มาตรา ๕๐/๒๑ มาตรา ๕๐/๒๒ มาตรา ๕๐/๒๓ มาตรา ๕๐/๒๔ มาตรา ๕๐/๒๕ มาตรา ๕๐/๒๖ มาตรา ๕๐/๒๗ มาตรา ๕๐/๒๘ มาตรา ๕๐/๒๙ มาตรา ๕๐/๓๐ มาตรา ๕๐/๓๑ มาตรา ๕๐/๓๒ มาตรา ๕๐/๓๓ มาตรา ๕๐/๓๔ มาตรา ๕๐/๓๕ มาตรา ๕๐/๓๖ มาตรา ๕๐/๓๗ มาตรา ๕๐/๓๘ มาตรา ๕๐/๓๙ มาตรา ๕๐/๔๐ และมาตรา ๕๐/๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๒๘. ให้เพิ่มเป็นหมวด ๕/๒ การอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน มาตรา ๕๐/๔๒ มาตรา ๕๐/๔๓ มาตรา ๕๐/๔๔ มาตรา ๕๐/๔๕ และมาตรา ๕๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๒๙. ให้ยกเลิกมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๒ และมาตรา ๕๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๓๐. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๒ หรือมาตรา ๕๙/๓ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติให้ถูกต้อง หากผู้ฝ่าฝืนนั้นมิได้ปฏิบัติตาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจใช้มาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อระงับเหตุแห่งการฝ่าฝืนดังกล่าวได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเร็ว”

๓๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐/๔๔ ให้จัดตั้งเงินทุนหมุนเวียนขึ้นทุนหนึ่งในกรมท่าอากาศยาน เรียกว่า “เงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยาน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา ด้านความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยของผู้โดยสาร จัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ในสนามบินอนุญาตสำหรับผู้โดยสาร การรักษาสิ่งแวดลอมและลดมลพิษที่เกิดจากสนามบิน และ สนับสนุนกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกัน

เพื่อประโยชน์ของผู้โดยสาร รวมทั้งเพื่อใช้ง่ายในการบริหารจัดการ ท่าอากาศยานหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ตามความจำเป็น

๓๒. ให้ยกเลิกความในหมวด ๗ อุบัติเหตุ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน

๓๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การค้นหาและช่วยเหลืออากาศยาน ประสบภัย มาตรา ๖๔/๒๐ มาตรา ๖๔/๒๑ มาตรา ๖๔/๒๒ มาตรา ๖๔/๒๓ มาตรา ๖๔/๒๔ มาตรา ๖๔/๒๕ มาตรา ๖๔/๒๖ มาตรา ๖๔/๒๗ และมาตรา ๖๔/๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๓๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเรียกตรวจเอกสารตามมาตรา ๑๖ เอกสารอื่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนตามที่อยู่อาศัยการประกาศกำหนดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และหากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และเกี่ยวข้องกับเอกสารดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจยึดเอกสารนั้นไว้เพื่อดำเนินการต่อไป”

๓๕. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๖๕/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจเรียกโดยทำเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งเอกสารตามมาตรา ๑๖ เอกสารอื่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นได้ เอกสารหรือข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่บุคคลนั้นทราบ หรืออยู่ใน ความดูแลหรืออยู่ภายใต้ความควบคุมของบุคคลนั้น หรือเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือ ผู้ตรวจสอบด้านการบินเห็นว่าจำเป็นเพื่อการตรวจสอบด้านการบิน ในกรณีนี้เรียกให้บุคคลเข้าชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบิน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จดบันทึกคำตอบหรือถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ให้บุคคลซึ่งชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ตรวจสอบความถูกต้องตามบันทึกตาม (๑) และลงนามในบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเช่นว่านั้นด้วย ถ้าต้องใช้ล่ามหรือผู้แปลภาษาเพื่อให้ข้อมูลแก่บุคคลดังกล่าวเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้จดบันทึกไว้ ให้ล่ามหรือผู้แปลภาษานั้นลงนามในบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเช่นว่านั้นด้วย”

๓๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๖๖ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ แห่งสนามบินอนุญาต ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานหรือสถานที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๒) เข้าไปในโรงงานหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่สร้าง ประกอบ ซ่อม หรือตรวจและถอดปรับอากาศยาน หรือส่วนของอากาศยาน และตรวจสอบการเหล่านั้นตลอดถึงส่วนต่าง ๆ และแบบที่เกี่ยวกับส่วนเหล่านั้นในระหว่างเวลาทำงาน

(๓) เข้าไปในอากาศยานที่ปฏิบัติการบินมายัง ออกจาก หรือภายในราชอาณาจักร และที่ทำการของผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ให้บริการการเดินอากาศ

(๔) ขึ้นตรวจและค้นอากาศยานซึ่งมีเหตุที่จะเชื่อว่ามีของต้องห้ามหรือต้องจำกัดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใด หรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือจะนำออกนอกราชอาณาจักร อันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร

(๕) ตรวจอากาศยานซึ่งมีใบสำคัญสมควรเดินอากาศแล้วเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

(๖) เข้าตรวจสถานที่เก็บอากาศยาน

(๗) ยึดของต้องห้ามหรือต้องจำกัดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใดหรือของซึ่งได้นำเข้าในหรือจะนำออกนอกราชอาณาจักรอันเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร”

๓๗. ให้เพิ่มความจำเป็นมาตรา ๖๗/๓ มาตรา ๖๗/๔ มาตรา ๖๗/๕ มาตรา ๖๗/๖ มาตรา ๖๗/๗ มาตรา ๖๗/๘ มาตรา ๖๗/๙ มาตรา ๖๗/๑๐ มาตรา ๖๗/๑๑ และ มาตรา ๖๗/๑๒ ในหมวด ๘ อำนาจตรวจ ยึดและ หน่วงเหนี่ยว แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๓๘. ให้เพิ่มความจำเป็นมาตรา ๖๗/๑๓ มาตรา ๖๗/๑๔ มาตรา ๖๗/๑๕ มาตรา ๖๗/๑๖ มาตรา ๖๗/๑๗ มาตรา ๖๗/๑๘ มาตรา ๖๗/๑๙ และมาตรา ๖๗/๒๐ ในหมวด ๙ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๓๙. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง . . . “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

๔๐. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ผู้ได้นำอากาศยานทำการบิน โดยอากาศยานนั้นไม่ได้จดทะเบียนอากาศยานตามมาตรา ๓๐ หรือไม่มีสมุดปูม เดินทางตามมาตรา ๑๖/๑ หรือมีผู้ประจำหน้าที่ซึ่งไม่มีใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ หรือใบรับรองใบอนุญาต ผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับ ประเทศไทยในอากาศยาน ตามมาตรา ๔๒ หรือใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ที่มาจากการบินตามมาตรา ๕๐/๖ หรือใบอนุญาต ผู้ประจำหน้าที่ที่ออกให้หรือรับรองตามกฎหมายของประเทศผู้จดทะเบียนอากาศยานตามมาตรา ๕๐/๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

๔๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายแก่อากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน หรือการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำอากาศยานขึ้นลงโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๕๐/๑๔

(๒) นำอากาศยานบินออกนอกเส้นทางบินที่กำหนดในข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๘”

๔๒. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ให้ใช้ อัตราโทษต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗๓ . . . “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

๔๓. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ผู้ให้บริการการเดินอากาศเก็บค่าบริการไม่เป็นไปตามอัตราที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด ตามมาตรา ๑๕/๒๖ หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศเก็บค่าโดยสารหรือค่าระวางไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด หรือเกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดในข้อบังคับของ คณะกรรมการ การบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๓๐”

๔๔. ให้ยกเลิก (๓) ของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ให้บริการการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท บุคคลที่อยู่ในอากาศยานและบุคคลอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ผู้ดำเนินการ เดินอากาศหรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะ หรือผู้ประกอบการ ในสนามบินอนุญาต หรือผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามแผนรักษาความปลอดภัยหรือแผนนิรภัยในการบินพลเรือน แห่งชาติผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๒๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๔๖. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) นำอากาศยานบินเข้าพื้นที่หวงห้ามเด็ดขาดหรือพื้นที่หวงห้ามเฉพาะที่ผู้อำนวยการ ได้ประกาศกำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง”

๔๗. ให้ยกเลิกมาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔๘. ให้ยกเลิกมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือมีสิทธิผลิตผลิตภัณฑ์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔๑/๑๘ (๒) หรือข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๔๑/๕๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑/๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๕๐. ให้ยกเลิกมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๑. ให้ยกเลิกมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๘ พนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานที่ได้รับใบอนุญาตให้มีอำนาจ ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศหรือหนังสือรับรองความสมควรเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ

ตามระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๑/๖๖ วรรคสี่ หรือมาตรา ๔๑/๗๔ วรรคสอง หรือบุคคลหรือ กลุ่มบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราว อนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการค้นหรือตรวจค้นตามข้อกำหนดที่ออก ตามมาตรา ๕๐/๒๔ วรรคสอง หรือพนักงานของผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินการสนามบินสาธารณะหรือ ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนของผู้ดำเนินการเดินอากาศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจค้นตามข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๖๐/๑๗ วรรคสอง และการกระทำดังกล่าว ไม่เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท”

๕๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๗/๑ มาตรา ๑๐๗/๒ และมาตรา ๑๐๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๑๐๗/๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ใดไม่จัดให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบตามสัญญาและบุคคลที่สาม เพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุที่เกิดจากอากาศยานตามมาตรา ๔๑/๑๓๒ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองล้านบาท

มาตรา ๑๐๗/๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับ อนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ห้าหมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท (๑) ปฏิเสธการรับขนคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑/๑๓๓ วรรคสาม (๒) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑/๑๓๕

มาตรา ๑๐๗/๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับ อนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนเกี่ยวกับ มาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารในเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๑/๑๓๔ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท”

๕๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๘/๑ มาตรา ๑๐๘/๒ มาตรา ๑๐๘/๓ มาตรา ๑๐๘/๔ มาตรา ๑๐๘/๕ มาตรา ๑๐๘/๖ มาตรา ๑๐๘/๗ มาตรา ๑๐๘/๘ มาตรา ๑๐๘/๙ และมาตรา ๑๐๘/๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๕๕. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๙/๑ มาตรา ๑๐๙/๒ และมาตรา ๑๐๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๑๐๙/๑ ผู้ใดจุดและปล่อยหรือกระทำการใดเพื่อให้บั้งไฟ พลุ ตะไล โคมลอย โคมไฟ โคมควัน หรือวัตถุอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ขึ้นไปสู่อากาศ ซึ่งเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดอันตราย ต่อการเดินอากาศ หรือปฏิบัติการของอากาศยาน ภายในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๕๙/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๙/๒ หรือประกาศที่ผู้อำนวยการประกาศ ตามมาตรา ๕๙/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๕๙/๓ วรรคหนึ่ง หรือ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๕๙/๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๕๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยาน ผู้ครอบครองอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่หน่วยซ่อม ผู้ให้บริการจราจรทางอากาศ หรือผู้ดำเนินการสนามบิน ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) กระทำการใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่ยานอากาศยานนั้นบรรทุกมา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๑

(๒) เข้าไปในพื้นที่ควบคุมการสอบสวน หรือกระทำการใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่ยานอากาศยานนั้นบรรทุกมาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๓ วรรคสอง

(๓) กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน หรือสิ่งที่ยานอากาศยานนั้น บรรทุกมาซึ่งอยู่ในการพิทักษ์อากาศยานของ กสอ. หรือผู้ซึ่ง กสอ. มอบหมาย อันทำให้เกิด ความเสียหายแก่การสอบสวนและรักษาไว้ซึ่งพยานหลักฐาน”

๕๗. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๕/๑ มาตรา ๑๑๕/๒ และมาตรา ๑๑๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๑๑๕/๑ ผู้ใดเปิดเผยบันทึกเสียงหรือเสียงที่บันทึกภายในห้องนักบิน หรือบันทึกภาพหรือภาพและเสียงที่บันทึกในบันทึกภาพขณะทำการบินที่อยู่ในเครื่องบินที่การบินหรือข้อความที่ถอดจากบันทึกดังกล่าว อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕/๒ ผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของอากาศยาน หรือผู้ดำเนินการเดินอากาศ ในกรณีอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย หรือตัวแทนของผู้จดทะเบียนอากาศยาน เจ้าของ อากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดินอากาศในกรณีอากาศยานต่างประเทศ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๕/๓ ผู้ใดเข้าไปในพื้นที่หรือบริเวณที่ผู้บัญชาการเหตุการณ์กำหนดให้เป็นพื้นที่ หรือบริเวณในการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๕๘. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๑๑๗/๑ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะรบกวน การเดินอากาศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

(๑) แสดงไฟ สัญญาณ หรือการสื่อสารใด ๆ ในสถานที่หรือในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิด ความเข้าใจผิดว่าเป็นไฟหรือสัญญาณที่แท้จริงที่เกี่ยวข้องกับสนามบินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๒) กระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการทำงานของไฟหรือสัญญาณหรือการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสนามบินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ ในกรณีที่กระทำการตาม (๑) แม้มิได้มี วัตถุประสงค์ในการรบกวนการเดินอากาศ หากผู้อำนวยการ ได้มีหนังสือเตือนแล้ว แต่ยังคงแสดงไฟ สัญญาณ หรือการสื่อสารเช่นว่านั้นก่อให้เกิดความเข้าใจผิดดังกล่าว ให้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความตาม (๑) ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น
“(๑) ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับรับมอบ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท” จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่ายหรือขนส่งวัตถุ
อันตราย ตามมาตรา ๑๕/๒๗ หรือสิ่งของต้องห้าม หรือต้องดูแลเป็นพิเศษตามมาตรา ๑๕/๒๙

๕๙. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๘/๑) (๒๘/๒) (๒๘/๓) (๒๘/๔) (๒๘/๕) (๒๘/๖) (๒๘/๗) และ (๒๘/๘)
ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๒๘/๑) ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒๘/๒) ใบอนุญาต
ประกอบกิจการการบินพลเรือน ฉบับละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒๘/๓) ใบรับรองการให้บริการการจัดการ
จราจรทางอากาศ ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒๘/๔) ใบรับรองการให้บริการระบบสื่อสาร ฉบับละ
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระบบช่วยการเดินอากาศ และ ระบบติดตามอากาศยาน (๒๘/๕) ใบรับรองการให้บริการ
อุตุนิยมวิทยาการบิน ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒๘/๖) ใบรับรองการให้บริการข่าวสารการบิน ฉบับละ
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒๘/๗) ใบรับรองการให้บริการการออกแบบวิธีปฏิบัติ ฉบับละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท การบิน
ด้วยเครื่องวัดประกอบการบิน (๒๘/๘) ใบรับรองสถาบันฝึกอบรมด้านการบิน ฉบับละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท”

๖๐. ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการอื่นที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งของคณะกรรมการ การบินพลเรือน
ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ บรรดาการใด ๆ ที่อยู่
ในระหว่างการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ การบินพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ดำเนินการได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๖๑. ผู้ซึ่งประกอบกิจการบริการการเดินอากาศก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงประกอบ
กิจการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการขอใบรับรองตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ประกอบ
กิจการได้ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบรับรองดังกล่าวจากผู้อำนวยการ ในระหว่างการประกอบ
กิจการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการบริการการเดินอากาศนั้นต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ
การให้บริการการเดินอากาศตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ด้วย

๖๒. ให้ใบรับรองและใบอนุญาตดังต่อไปนี้ ซึ่งยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบรับรองหรือใบอนุญาตนั้น

(๑) ใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยออกให้
ตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๘๕ ว่าด้วยใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๒) ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ ที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ โดยให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ การขนส่ง
ทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ บรรดาคำขอหรือคำขอต้ออายุใบรับรองหรือใบอนุญาตตามมาตรานี้ ซึ่งได้ยื่นไว้
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการพิจารณาได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ผู้อำนวยการจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือ
เงื่อนไขเพิ่มเติมในการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหรือต่ออายุใบรับรองหรือใบอนุญาตนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับ
การแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยก็ได้

๖๓. ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการให้บริการต่อไปได้ และให้เรียกเก็บค่าบริการตามอัตราที่ได้รับอนุมัติไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยความสะดวกจะมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการตามมาตรา ๑๕/๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๖๔. ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตส่งหรือพาวัตถุอันตรายหรือสัตว์ไปกับอากาศยานไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่สิ้นผล ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นผล

๖๕. ใบสำคัญแพทย์และใบรับรองสถาบันฝึกอบรมด้านการบินที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่สิ้นผล ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบสำคัญหรือใบรับรองนั้นจะสิ้นผล

๖๖. ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของ อากาศยานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในระหว่างการจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุของอากาศยานในราชอาณาจักรตามคำสั่งกระทรวงคมนาคมที่ ๑๔๓/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุของอากาศยานในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน

๖๗. การสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน ซึ่งได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนตามวรรคหนึ่งในเรื่องใดซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและ อุบัติการณ์ของอากาศยานเห็นสมควรนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับด้วย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานกำหนด

๖๘. การจัดทำแผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยซึ่งได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในการนี้ แผนการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยใดที่ได้กระทำไว้แล้วแต่มิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติกำหนด

๖๙. ให้โอนบรรดากิจการ เงินและทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ของเงินทุนหมุนเวียนตามมาตรา ๖๐/๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาเป็นของเงินทุนหมุนเวียนกรมท่าอากาศยานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๗๐. บรรดาประกาศและคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ออกเกี่ยวกับ กิจการการเดินอากาศ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไป จนกว่า จะมีข้อบังคับหรือประกาศของคณะกรรมการการบินพลเรือน คำสั่งของรัฐมนตรี หรือข้อกำหนดของผู้อำนวยความสะดวกในเรื่องนั้น ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

๗๑. ให้บรรดาฎกกระทรวง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีฎกกระทรวง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งในเรื่องนั้น ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

นางสาววรรณวิช สว่างแจ้ง / จัดทำ